UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur horologiu[m] eterne sapi[enti]e

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Ad matutinas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Visual Library

⁊ exorēt p bona morte: pctõꝝ plena remiſſiõe: ⁊ etna ſalute. am̄.

Ad matutinas.

Salutē mētis ⁊ corporis donet nobis ihs ſapia pr̄is. Amen.
DOmine labia mea aperies: ⁊ os meum annūciabit
laudē tuā. Deus in adiutoriū meū intende. Dñe
ad adiuuandū me feſtina. Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpūiſcõ
ſicut erat in pncipio ⁊ nūc ⁊ ſemp ⁊ in ſcl̄a ſclorum
amē. Alleluia. Inuitatoriū. Eterne ſapie fontem
adoremus. Et p gloria nois eius iubilem⁹. Pſalmus.
VEnite exultemus domino iubilemus deo ſalutari noſtro
preoccupemus faciem eius in confeſſione ⁊ in pſalmis iu
bilemus ei. Etne ſapie. ⁊c. Ymnus.
IHeſu dulcis memoria: dans vera cordis gaudia: ſ; ſuper
mel ⁊ oia eius dulcis pſentia. Nil canit ſuaui⁹: audit nil
iocūdius: nil cogitat dulti⁹: q̄ȝ ihs dei filius. Jhu ſpes penitēti
bus: q̄ȝ pius es petētib⁹: q̄ȝ bonus te q̄rentib⁹: ſ; q̄d iueniētib⁹.
O etna ſapia tibi pr̄iq; gl̄a cū ſpū paclito p infinita ſcl̄a. Amen.
IUbilate deo ois tra: pſalmum dicite noi eius: date ꝑps.
gloriā laudi eius. Dicite deo q̄ȝ tribilia ſūt opa tua dñe: in
multitudie vtutis tue mētient tibi inimici tui. Omnis tra ado
ret te ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat noi tuo. Gloria pr̄i. aīt. Sapia
edificauit ſibi domū: excidit calūnas ſeptē: ſubdidit ſibi gentes
ſupboꝝ atq; ſublimiū colla ꝓpria vtute calcauit. v⁹. Ego aūt in
dño gaudebo: ⁊ exultabo i deo ihu meo. Pat nr̄. Et ne. v⁹. Sit
nomē dñi bñdictū: ex hoc nūc ⁊ vſq; in ſcl̄m. Jube dñe bñdi
cere. Sapia pr̄is depellat cūcta aduerſantia nobis. Lcio pma
OEterna ſapia ſplendor gl̄e ⁊ figura ſubſtātie ſummi patris
q̄ vniuerſa de nihilo creaſti: ⁊ vt hominē ad paradiſi gau
dia reduceres: in hāc vallē miſerie deſcēdiſti: eiq; viā redeundi
p tuā dulciſſimā cōuerſationē demonſtraſti: ⁊ pro ſatiſfactione
cūctorū tanq; agn⁹ innocēs patri in cruce imolari voluiſti: api
per tuā pcioſam mortē cor meū vt te regē regū ⁊ dñm dñantiū
oculis itegre fidei ſp aſpiciā. Pone meā i tuis vulnerib⁹ phiaȝ
in tuis ſtigmatibus ſapiam: vt vlterius in te ſolo caritatis libra
rio ⁊ morte tua pficiā: ⁊ ōnibus mutabilibus deficiā: ita vt ego
iam nō ego: ſed tu in me ⁊ ego in te indiſſolubili vinculo amo
ris etnalit maneam⁹. Tu aūt dñe miſerere nr̄i. Deo grās. R.
Mitte dñe ſapiam de ſede magnitudinis tue vt mecū ſit ⁊
mecū laboret. Ut ſciā q̄d acceptū ſit corā te omni tpe. v̄ſus. Da

mihi dñe ſediũ tuaꝝ aſſiſtricẽ ſapiam. Ut ſciã. ¶ Jube dñe bñdi
cere. Etña ſapia illumiare digneť ſẽſus ⁊ corda nr̃a. Amẽ. l.y.
O Jheſu mi dulciſſima ⁊ feliciſſima ſapia ṽbuꝫ patris: finis
⁊ pricipiũ omniũ entiũ: pys ocul' queſo intuere: qꝛ puluis
ſum ⁊ caro: ⁊ qꝛ nõ ẽ currentis neqꝫ volentis: ſed tui miſerẽtis
Recogita obſecro amantiſſimã paſſionẽ quaꝫ pro me indigno
peccatore ꝑtuliſti: ⁊ bonã voluntatẽ a te inchoatã pie cuſtodias
O mĩa mea ne derelinquas me: o refugiũ meũ ne diſceſſeris a
me: o liberator me' intẽde in adiutoriũ meũ: ⁊ me huic mundo
mortuũ in ſepulcro tuo tecũ ſepelias: ⁊ ab oibus ĩimicoꝝ ĩſidys
abſcõdas: vt me a te nec mors nec vita nec vlla ſors fortune ſe
paret: ſꝫ ꝑmaneat morte fortior amor nr̃ in euũ. Tu autẽ. ¶ R.
Da mihi dñe ſediũ tuarũ aſſiſtricẽ ſapiam ⁊ noli me reprobar̃
a pueris tuis. Qm̃ ſeruus tu' ego ſũ ⁊ filius ancille tue. v̄. Mit
te illã a ſede magnitudis tue vt mecũ ſit ⁊ mecũ laboret. Qm̃ f.
¶ Jube dñe bñdicere. Dono ſapiẽtie ⁊ intellcũs repleat nos ſpi
ritusſanctus. Amen. ¶ Lectio tercia.
O Refugiũ meũ ⁊ liberator me': ꝑ imenſum amorẽ q̃ te ĩ pa
tibulo crucis amariſſimã mortẽ ꝑ me ſubire coegit: pctã
que ego ĩmundus peccator cõmiſi miſericordit̃ ĩdulgeas ⁊ a cõ
mittẽdis ⁊ a cũctis ꝑiculis in vulnere lateris tui pie cuſtodias.
Greſſus meos in huius vite fluctib' ad ſanctũ finẽ dirigas: ⁊ ad
cõſpectũ gl̃e tue ꝑuenire cõcedas. Tu aũt. R. Super ſalutẽ et
oẽm pulcritudinẽ dilexi ſapiam ⁊ ꝓpoſui pro luce habere illam
Uenerũt mihi oĩa bona ꝑiter cũ illa. v̄. Dixi ſapie ſoror mea es
⁊ prudentiã vocaui amicã meã. Uenerũt. Gl̃a. Uenerũt. ¶ Cãticũ
TE xp̃m laudanus: te ih̃m bñdicim'. Te regẽ regũ ⁊ dñm
dominãtiũ cõfitemur. Te crucifixũ colimus dulcẽ ⁊ ama
bilẽ redẽptorẽ. Qui nos aſpſione tui ſãguinis redemiſti. Dign'
es dñe iheſu deus noſter accipe laudẽ benedictionem gloriam
⁊ honorẽ. Exultet tibi oĩs caro: ⁊ oĩs viuens glorificet nomen
tuum. Humilietur omnis facies pedibus tuis: ⁊ oĩs creatura
tua ſeruiat tibi. Laudet ⁊ extollet te: bñdicat te ⁊ glorificet te ĩ
ĩeternũ. O dulcis dñe ih̃u ſapia etña p̃ris. Amẽ. ¶ Ad laudes.
¶ Salutẽ mẽtis ⁊ corpis donet nobis ih̃s ſapia patris. Amen.
DEus in adiutoriũ meũ intẽde. Dñe ad adiuuãdũ me feſtina
Gloria patri. Sicut erat. ¶ Pſalmus.
LAudate dñm oẽs gentes: laudate eum oĩes populi. Qm̃
cõfirmata ẽ ſuꝑ nos miſericordia eius ⁊ veritas domini
manet in eternũ. Gloria patri ⁊. Sicut erat. ¶ Antiphona // Sa

pientia clamitat ī plateis: ſi quis diligit ſapiam ad me declinet. ⁊ eā iueniet: ⁊ eā cū inuenerit beatꝰ erit cū tenuerit eā. ¶ Caplꝫ

Hanc amaui ⁊ exquiſiui a iuuētute mea: ⁊ queſiui mihi ſpōſaꝫ aſſumere illam: ⁊ amator factus ſum forme illiꝰ. ¶ Hymnꝰ

Jheſu rex admirabilis ⁊ triūphator nobilis: dulcedo ieffabilis ⁊ totus deſiderabilis. Nec lingua poteſt dicere: nec littera exꝑmere: exꝑtus poteſt credere: qd ſit ihm diligere. Amor ihu cōtinuus: mihi languor aſſiduꝰ: mihi ihu melliſluus fructꝰ vite ꝑpetuus. O etna ſapia tibi. ⁊c. vtſ. v. Sapientia reqeſcit in corde eius: ⁊ prudētia in ſermone oris illius. ¶ Pſalmus.

Benedcūs dn̄s deus iſrael qꝛ viſitauit ⁊ fecit redēptionem plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis. ⁊c. añ. O ſapia que ex ore altiſſimi ꝓdiſti attingēs a fine vſqꝫ ad finem fortiť ſuauiťqꝫ diſponēs oīa: veni ad docēdum nos viam prudētie. Dn̄e exaudi.

Deus q̄ per coeternā tibi ſapiam hoiem cū nō ¶ Oremus. eēt cōdidiſti: ꝑditūqꝫ miſericordiť reformaſti: preſta qſumus vt eadē corda nr̄a iſpirante te tota mēte amemus: ⁊ ad te toto corde curramꝰ. Per eundē dn̄ꝫ. Dn̄e exaudi. Bn̄dicamus dn̄o. Deo gr̄as. Eterna ſapientia benedicat ⁊ cuſtodiat corda ⁊ corpora noſtra. Amen.

¶ Ad primam.

¶ Salutē mētis ⁊ corpis donet nobis ihus ſapiētia pr̄is. amē. Deus in adiutoriū meū intēde. Dn̄e ad adiuuādū. ¶ Hymnꝰ

O Amor iheſu dulciſſimus ⁊ vere ſuauiſſimus plus milies gratiſſimus: q̄ꝫ dicere ſufficimꝰ. Jheſu decus angelicuꝫ in aure dulce cāticū: in ore mel mirificum: in corde nectar celicuꝫ Jheſu mi bone ſentiā amoris tui copiā: da mihi per preſentiam tuā videre gloriā. O eterna ſapiētia. vt ſ. ¶ Pſalmus.

Auditā fac mihi mane mīam tuā: qꝛ in te ſperaui. Notam fac mihi viā in qua ambulem: qꝛ ad te leuaui animā meā Eripe me de īimicis meis dn̄e ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuā qꝛ deus meus es tu. Gl̄a pr̄i. ¶ Antiphona. ¶ Ego diligētes me diligo: ⁊ q̄ mane vigilauerit ad me inueniet me.

Sapientia vincit maliciam: attingit ḡ a fine vſqꝫ ¶ Caplm. ad finē fortiť ⁊ diſponit oīa ſuauiter. Deo gratias. ℟. Xp̄e fili dei viui: miſerere nobis. v̄ſus. Qui ſedes ad dexterā patris: miſerere nobis. Gloria patri. Xpriſte. v̄ſus. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ libera nos ꝑpť nomē ſanctū tuū. Dn̄e exaudi. ¶ Col

Corda noſtra queſumꝰ dn̄e etne ſapientie ſplēdor illuſtret